

počítávala a sčítávala s majitelem firmy, jeho chotí nebo synem. Tito přinesli výkaz souhrnu peněz na kontrolní pokladně vyznačený poslední páskou a tuto část musela odvésti. Z toho patrně, že při sčítování tom šlo jen o to, aby Plzeňská přijaté peníze spočetla a odevzdala, při čemž zaměstnavatel kontroloval správnost odevzdaných peněz srovnáním s obnosem na poslední pásce kontrolní pokladny uvedeným.

I tu šlo tedy o sečtení přijatých peněz, k čemuž není potřeba, kromě nutné pozornosti a znalosti sečítání event. i znalosti přijatých peněz žádné jiné znalosti, obratnosti neb zdatnosti.

(Nález ze dne 3. října 1927, č. 20121.)

Prodavačky v cukrářském závodě podléhají jenom tehdy pensijnímu pojištění, vyžaduje-li jejich činnost prodavačská určitého výcviku, určité znalosti a pohotovosti, t. j. t. zv. kupecké zdatnosti, a je-li tato činnost zřejmě činností hlavní a ostatní zřejmě podřízené práce jen činností vedlejší.

V konkrétním případě hodnotil žalovaný úřad jako práci kupeckou pouze prodej zboží a nikoli přípravu zboží k prodeji (plnění cukroví, slehání smetany a pod.), kterou pokládá za pouhý doplněk jejich hlavní činnosti prodavačské. Nebral však zřetel na výpověď prodavaček, že se jejich činnost při prodávání zboží omezovala na to, že návštěvníkům cukrárny vybrané zboží buď na talířku předložily neb zabalily a přijaly peníze a že větší část jejich doby pracovní byla vyplněna pracemi jinými, nepochybně podřízenými (mytím a oprašováním obchodní místnosti, mytím nádobí a pod.). Dále nebyl v administrativním řízení vyšetřen rozsah obchodu stěžovatelova, zejména bylo-li v něm prodáváno skutečně zboží různého druhu, různých cen a různé jakosti v míře takové, aby mohlo býti usuzováno, že prodej jeho vyžaduje určitého výcviku, pohotovosti a znalostí. Vyšetření toho bylo zapotřebí, když osoby v řízení slyšené souhlasně to popřely, neboť nelze všeobecně tvrditi, že by cukrářských závodů každý, kdo při prodeji se účastní, pravidelně oné kupecké zdatnosti, obchodního pomocníka charakterisující, měl potřebu. Vzhledem k těmto rozporům a vadám bylo naříkané rozhodnutí zrušeno pro vady řízení.

(Nález ze dne 3. června 1927, č. 12077/27.)

Odborné třídění a vážení plechů v závodě Báňské a hutní společnosti nelze hodnotiti jako vyšší služby nekupecké ve smyslu zákona ze dne 16. ledna 1910, č. 20 ř. z., zakládající podle § 1. odst. 2. lit. b) pens. zákona č. 89/1920 pojistnou povinnost.

Definice „vyšších služeb“ ani služeb podřízených neuvádí ani zákon o obchodních pomocnících ani zákon pensijní. Dle názoru Nejvyššího správního soudu je při řešení otázky, jakou činnost je považovati za „vyšší služby“, přihlížeti k tomu, že zákonodárce zákonu o obchodních pomocnících podrobil všechny zaměstnance, kteří vykonávají služby kupecké; nelze proto předpokládati, že by z dobrodiní zákona tohoto chtěl vyloučiti ony zaměstnance, kteří sice nekonají služeb kupeckých, kteří však k výkonu svých služeb nekupeckých potřebují vyšší kvalifikace, mají větší zodpovědnost a konají práce pro podnik důležitější a význačnější než osoba vykonávající sebe podřízenější práce kupecké. Naopak nelze však přehlédnouti, že zákon na rozdíl od služeb kupeckých při službách nekupeckých rozeznává „vyšší služby“ a „služby podřízenějšího rázu“ a jen vykonavatele vyšších služeb činí účastnými dobrodiní z něj vyplývajících. Z těchto úvah podává se dle názoru Nejvyššího správního soudu, vysloveného ostatně již v nálezu ze dne 26. června 1924, č. 9611/24, Boh. č. 3817, že zákon o obchodních pomocnících vztahuje se vedle zaměstnanců kona-